

Drago Roksandić, iako prvenstveno znanstvenik, u posljednja dva desetljeća istakao se i aktualnom analizom srpsko-hrvatskih odnosa, odmjerenim, promišljenim, argumentiranim i tolerantnim stavovima baziranim na dugogodišnjem istraživanju upravo ove problematike u proteklim stoljećima u kojima ova dva naroda bilježe zajedničku historiju.

Rođen je 1948. godine u Petrinji. Akademsku naobrazbu stječe na Filozofskim fakultetima u Zagrebu i Beogradu. Boravi i na studijskom putovanju u Beču, a dobitnik je i jednogodišnje francuske stipendije. Kao gost predavač boravi na Sveučilištu Yale (SAD) i Filozofskom fakultetu u Zadru. Inicijator je osnivanja Hrvatsko-francuske povijesne radionice (1994) te Hrvatsko-njemačke povijesne radionice (1995). Od 1990. godine docent je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, Odsjek za povijest, a od 2000. godine pročelnik je Odsjeka za povijest i predstojnik Zavoda za hrvatsku povijest. Govori i služi se sa nekoliko svjetskih jezika.

Autor je brojnih djela povijesne tematike od kojih izdvajamo **monografije**: **Vojna Hrvatska - La Croatie militaire. Krajiško društvo u Francuskom Carstvu (1809.-1813.)**

Zagreb 1988,

Bune u Senju i Primorskoj krajini 1719.-1722. godine

, Beograd 1980, te

knjige

:

Srbi u Hrvatskoj od 15. stoljeća do naših dana

, Zagreb 1991,

Srpska i hrvatska povijest i 'nova historija'

, Zagreb 1991,

Protiv rata. Prilozi povijesti iluzija

, Zagreb 1996.

Više o autoru na linku: <http://www.ffzg.unizg.hr/pov/pov2/biografija.php?id=33> i http://hr.wikipedia.org/wiki/Drago_Roksandi%C4%87

Tekst koji je pred vama govori o složenosti odnosa i prožimanju dva nacionalna identiteta, ali i različitom, nerijetko i spornom viđenju zajedničke nacionalne baštine.

Kao uvod nudimo autorov sažetak teksta:

"Saopćenjem se pokušava ukazati na temeljnu problematiku istraživanja povijesti Srba u Hrvatskoj u hrvatskoj i srpskoj historiografiji u interkulturalnome kontekstu, a polazeći od teze da su etnodemografska izmiješanost Hrvata i Srba od kasnoga srednjeg vijeka do danas takvih razmjera da nema nijednoga modernizacijski i nacionalnointegracijski važnog procesa u Hrvata i Srba koji bi bilo moguće objasniti i razumjeti izvan konteksta hrvatsko-srpskih/srpsko-hrvatskih odnosa. Budući je međusobno prožimanje bilo, sve do ratnog raspada prijašnje Jugoslavije, tradicionalno najveće u Hrvatskoj, istraživanja povijesti Srba u Hrvatskoj imaju veoma veliki značaj za obje nacionalne historiografije i u načelnom smislu. Historiografija shvaćena kao grand narrative i nacionalna ideologija nemoćna je suočiti se s veoma složenim pojavama povijesti Srba u Hrvatskoj. Otuda je upravo ta, nerijetko najspornija baština s oba nacionalna stajališta, možda i jedna od najvećih šansi za njihov kreativan i inovativan razvitak, u skladu s temeljnima evropskim trendovima."